

PROSTAATKANKERPATIËNT THEO VAN VLIET HELPT LOTGENOTEN

‘Het geeft betekenis
aan mijn leven’

Theo van Vliet is 67 jaar, getrouwd met Diny en heeft twee kinderen. In 2008 kreeg hij de diagnose prostaatkanker. Hiervoor heeft hij verschillende behandelingen ondergaan, waaronder een radicale prostatectomie, bestralingen, anti-androgenen en immunotherapie. Theo is werkzaam als vrijwilliger bij de lotgenotencontactlijn van de ProstaatKankerStichting (PKS).

De diagnose

‘Er stond een oproep in dagblad De Gelderlander, er werden mannen gezocht van vijftig jaar om mee te doen aan een onderzoek naar prostaatkanker aan de Radboud Universiteit. Ik denk nou, ik ben vijftig. Dat is toch het moment waarop je mogelijk last kunt krijgen, laat ik het maar doen. Er kwam een PSA-waarde van 0,75 uit. Dat getal is dus te verwaarlozen. Ik heb toen gevraagd, wanneer ik het best terug kon komen. Het antwoord was: na ongeveer twee tot drie jaar. Ik heb vijf jaar gewacht, ik had geen klachten. Na vijf jaar was het PSA echter 3,25 en werd er gezegd: ‘Daar zit toch wel een duidelijke stijging in.’ Om dingen te kunnen uitsluiten zijn biopten afgenomen. Daar kwam een Gleasonscore van 9 uit. Dat is een heel agressief soort. Dat was schrikken! Er was één oplossing: de prostaat verwijderen door middel van een operatie. Die heeft de uroloog van het Rad-

boudumc uitgevoerd. Twee, drie weken later kwam de uitslag van het weefsel. Het snijvlak bleek niet schoon te zijn. Dat is dan de tweede keer dat je schrikt. Anderhalf jaar later steeg het PSA weer en toen heb ik 27 bestralingen gehad. Het PSA bleef ook hierna stijgen. Ik was inmiddels lid van de ProstaatKankerStichting

‘Laat je niet gek maken,
PSA is slechts een cijfer’

(PKS). Ik volgde symposia en een professor daar zei: ‘Laat je niet gek maken, PSA is slechts een cijfer.’ Dat heb ik toen als een leidraad genomen. Totdat in 2014 mijn uroloog me adviseerde toch maar te starten met de anti-hormoonbehandeling met bicalutamide. Dat ging goed, het PSA daalde. Na een periode van behandeling ben ik weer gestopt, omdat het PSA mooi laag

IN HET KORT

Door deelname aan een onderzoek kwam Theo van Vliet er na een aantal jaar achter dat hij prostaatkanker heeft. Het is een agressieve vorm. Tijdens zijn behandelingen is Theo lid geworden van de ProstaatKankerStichting (PKS) om zich te verdiepen in mogelijke behandelingen en medicatie. Zo houdt hij zelf de regie. Inmiddels helpt hij als coördinator van de lotgenotengroep bij de PKS lotgenoten en naasten door als ervaringsdeskundige uiteenlopende vragen te beantwoorden.

bleef. Ik kreeg last van persoonsverandering, een kort lontje en libidoverlies. Vooral dat laatste is iets waar ik veel moeite mee had, dus heb ik ervoor gekozen drie maanden te stoppen. Na drie maanden ben ik met een ander middel begonnen: Firmagon. Hierop daalde het inmiddels iets gestegen PSA weer, ik ben toen een half jaar gestopt met Firmagon. Toen ik pijnklachten kreeg in mijn nek ben ik weer gestart met hormoonbehandeling. Helaas had ik toen uitzaaiingen in een nekzwervel. Daar heb ik vijf bestralingen voor gehad en toen was de pijn en de activiteit weg. Sindsdien heb ik een anti-hormoonbehandeling. Dat duurt zolang het duurt, als het één niet meer werkt dan wordt een ander, soortgelijk middel ingezet.

Experimentele behandeling

Na verschillende anti-hormoonmiddelen steeg het PSA toch weer. Daarom ben ik in juli 2018 gestart met een experimentele behandeling: immunotherapie met pembrolizumab. Ongeveer twintig procent blijkt baat bij te hebben bij deze behandeling. Het is een wereldwijd onderzoek dat wordt bekostigd door een farmaceut in de Verenigde Staten. Inmiddels heb ik zeventien kuren gehad. Het gaat redelijk goed, een vervelende bijwerking is een droge mond. Het doel van de behandeling is dat mijn immuunsysteem geactiveerd wordt de kankercellen op te ruimen. Helaas stijgt mijn PSA op dit moment, van 7 naar 13 en van 13 naar 21 in twee maanden. Ik kreeg ook weer nek- en rugklachten, ik heb uitzaaiingen in mijn skelet en in de lymfeklieren. Voor de nekklachten heb ik twee weken geleden vijf bestralingen gehad op wervel C5, C6 en L2. Afgelopen week is het PSA gemeten en nu blijkt dat deze aan het dalen is. Mogelijk zijn de kankercellen losgeraakt door de bestraling en zorgt de immunotherapie ervoor dat deze worden opgeruimd. Dat had ik niet verwacht! Ik geloofde er niet meer zo

‘Ik stippel, in goed
overleg met de arts, het
behandelplan uit’

in, maar afgelopen week hadden we dus een redelijk goede uitslag. Dat geeft hoop!

Het vervolgtraject

Het vervolgtraject zal mogelijk bestaan uit twee behandelingen met chemotherapie en dan hoop ik dat Lutetium 177 goedgekeurd is en vanuit de zorgverzekeraar wordt bekostigd. Ik weet dat Utrecht deze behandelingen al toepast, evenals Radboudumc. Ik hoop dat ik hiervoor in aanmerking kom. Tegenwoordig is de behandeling bij prostaatkanker maatwerk. Je wordt volledig in kaart gebracht en daar wordt de behandeling op afgestemd. Bij mij is het DNA bepaald van mijn kankercellen en de behandeling is erop aangepast. Ik vind dat de medische wetenschap vorderingen maakt in de behandeling in vergelijking met een aantal jaren geleden, juist omdat de behandelingen zijn toegespitst op de individuele patiënt. Ik probeer goed op de hoogte te blijven van de verschillende methodes en stippel, in goed overleg met de arts, het behandelplan uit.

Regie houden

Ik heb redelijk vanaf het begin de regie gehouden, dit wel altijd in overleg met de arts. Ik heb steeds zolang mogelijk behandelingen uitgesteld. Misschien ben ik wel een keer drie maanden te laat geweest, de kanker zit inmiddels ook in mijn botten. Maar dat is achteraf, het is niet terug te draaien. Ik heb veel meegemaakt in elf jaar. Echter nog geen chemotherapie. Daar zou enkele jaren geleden wel mee gestart worden naar aanleiding van een PSMA PET-scan, waarop activiteit